

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบ CLT และแบบ TPR

A Comparison Achievement And Motivation Of Matthayomsuksa Four Students Through English Communication Learning Between CLT Approach And TPR Approach

เศรษฐพัส สุวรรณแสนทวี¹
सान วิไล²
สุขศิลป์ ประสงค์สุข³

บทคัดย่อ

การพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน รวมถึงผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างผลการเรียนรู้จะส่งผลทำให้เกิดการเรียนการสอนที่มีการตื่นตัวอยู่เสมอ การฝึกปฏิบัติอย่างมีความหมายจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีความหมายในระดับที่สูงขึ้นและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ 70 / 70 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ CLT และแบบ TPR 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ CLT และแบบ TPR 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทักษะฟัง พูด ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT กับแบบ TPR 4) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT กับแบบ TPR กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงแก้วพิทยาคม อำเภอตาลสุม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดกิจกรรม แบบ CLT จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง 2) แผนการจัดกิจกรรมแบบ TPR จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะฟัง พูด ชนิดเลือกตอบ จำนวน 45 ข้อ ซึ่งมีอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .21 - .68 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .88 และ 4) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งมีอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .57 - .72 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .71 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วย t - test (Independent Samples)

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ ดร. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า

1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพ 75.33/73.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่แผนการจัดการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพ 74.81/68.19 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นไปตามเกณฑ์แต่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมแบบ CLT เท่ากับ 0.5196 และแบบ TPR เท่ากับ 0.5079 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.96 และร้อยละ 50.79 ตามลำดับ

3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT เป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ ทักษะการฟังและการพูด รวมถึงทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กันได้ เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงไม่ว่าในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ABSTRACT

Developing learning together between teachers with students and students with students including the students had participated in their performances which affected to teaching with the excitement. Meaningful practices can be helped the students for applying their knowledge which acquired in daily life , drill English basic skills in higher level, develop English for Communication Teaching and prepare to participate with ASEAN Economic Community (AEC). The purposes of this study were : 1) to construct and find out the English for Communication lesson plans which had their efficiency of the set criteria of 70/70 by CLT and TPR Approach 2) to find out the effectiveness index of the English for Communication lesson plans by CLT and TPR Approach 3) to compare learning achievement toward English for Communication (Listening and Speaking skill) between CLT and TPR Approach 4) to compare motivation between CLT and TPR Approach. The sample consisted of 35 Matthayomsueksa 4 students in 2 classrooms attending Chieng Kaew Pittayakom School, Tan Sum District, Ubon Ratchathani in the second semester of the academic year 2012, obtained by using the cluster random sampling technique, two experimental groups, 1st group of 35 and 2nd group of 35. Two types of the instruments used in this study were 1) 4 lesson plans for CLT Approach 2) 4 lesson plans for TPR Approach 3) an learning achievement test; 45 items of multiple choices with discriminating powers (B) ranging .21 - .68 and a reliability of .88 and 4)

the motivation test; 15 items with discriminating powers (B) ranging .57 - .72 and a reliability of 0.71. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean and standard deviation; and t-test (Independent Samples) was employed for testing hypotheses.

The results of the research were as follows;

1. The CLT lesson plans had an efficiency of 75.33/73.59 which were higher than the established requirement and The TPR lesson plans had an efficiency of 74.81/68.19 which were lower than the established requirement.

2. The CLT and The TPR lesson plans had effectiveness index of 0.5196 and 0.5079, showing that they progressed their learning at 51.96 and 50.79 percentage respectively.

3. The students who learned using the CLT lesson plans showed a higher mean score on learning achievement test than using the TPR lesson plans at the .05 level of significance.

4. The students who learned using the CLT lesson plans and those using the TPR lesson plans showed their motivation with English learning at the .05 level of significance.

In conclusion, The CLT Approach are a) development listening and speaking skill in English skills for Communication including reading and writing skill which are related b) focus on student's language competency in real situations or role plays and c) to develop learning English for Communication at Matthayom 4 students were higher efficient. Thus, should encourage teachers to use English in teaching.

Keywords : English Communication learning achievement, motivation and learning approach

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งได้กำหนดในหลักสูตร ชั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 210)

ในปี 2558 ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่สถานศึกษาและครูผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาเซียนศึกษาให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมประเพณีของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน รวมทั้งการพัฒนาด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ประชากรไทยมีความพร้อมสำหรับอนาคตและก้าวไปข้างหน้าให้เท่าทันกับประเทศ

สมาชิกอื่นๆในประชากรอาเซียนด้วยกัน ปัจจัยของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนคือ การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ โดยที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของการทำงาน (กฎบัตรอาเซียน) ทั้งนี้เพื่อให้ประชากรของประชาคมอาเซียนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยตรงและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการที่จะทำให้ประชาคมอาเซียนสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในเวทีระหว่างประเทศที่กว้างออกไปอีกด้วย (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ. 2554 : 1 - 28)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เช่น ครูขาดทักษะการสอน ขาดทักษะการคิด การสื่อสารของครูในชั้นเรียน ครูไม่กล้าพูดเป็นภาษาอังกฤษ ขาดทักษะกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนซึ่งครูอาจจะจบไม่ตรงสาขาที่ทำการสอนโดยเฉพาะเนื้อหาบางเรื่องนั้นยาก ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจและขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ถึงแม้การเรียนการสอนจะมีเทคนิค กระบวนการรวมทั้งกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีอุปกรณ์การเรียนการสอน จูงใจให้ผู้เรียนรักการเรียน เน้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เด็กไทยก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์ ในสภาพความเป็นจริงได้ สาเหตุหนึ่งคือ สภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ สังคมไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เมื่อนักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษที่โรงเรียนแล้วพอลกลับบ้าน ก็ไม่ได้ใช้จึงขาดความต่อเนื่อง (กรมวิชาการ. 2542 ก : 1) ส่งผลให้ นักเรียนไม่เข้าใจ จำประโยคที่ต้องพูดไม่ได้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการศึกษาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะเนื้อหาที่จำเป็นต้องเตรียมตัวเข้าสอบวัดผลระดับชาติหรือการสอบ O - NET นั้น สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่นำมาออกข้อสอบมากคือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยเหตุผลนี้ ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สทศ. 2555)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งที่ครูควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนเท่ากับความถนัดในการเรียนของผู้เรียน ประสาท อิศรปริดา (2531 : 35) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่างๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างมีอิสระ มีความพยายามที่จะทำในสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสร้างแรงจูงใจจึงขึ้นอยู่กับปัจจัย สองประการ คือ ประการที่หนึ่ง การเพิ่มความต้องการความสำเร็จและลดความกลัว ความล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ผู้ปกครองหรือครูต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จบ่อยๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน และประการที่สอง ต้องให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่ยากจนเกินไป จะทำให้นักเรียนคิดและเชื่อว่า มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ โดยครูใช้วิธีแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอน หรือเป็นหน่วยและให้ฝึกหัดทำทีละหน่วย เมื่อเสร็จขั้นตอนนี้แล้วจึงฝึกขั้นต่อไป วิธีนี้จะไม่เกิดความรู้สึกว่างานยุ่งยากซ้ำซ้อน ส่วนการฝึกทักษะนั้นต้องสร้างความมั่นใจให้นักเรียนมีกำลังใจและมีแรงจูงใจในการฝึกเพิ่มมากขึ้น

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT (Communicative Language Teaching Approach) เป็นทฤษฎีการสอนการใช้ภาษามีส่วนร่วมทางภาษาของนักเรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้อยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน Larsen-Freeman (2000 : 128-132)

วิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) หรือการสอนแบบวิธีการโต้ตอบแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งการสอนนี้คิดขึ้นมาโดย James Asher ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้อิงแนวคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศ อาจทำได้โดยการปฏิบัติ หรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะจำได้ดี ถ้าได้ปฏิบัติหรือแสดงการโต้ตอบด้วยการเรียนภาษา ควรเรียนกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ใช่การเรียนคำโดดๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด ผู้เรียนจะเริ่มพูด เมื่อพร้อมที่จะพูดผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตและการกระทำของผู้อื่นและจากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างดี การแก้ไขเมื่อผู้เรียนทำผิดจึงควรทำอย่างนุ่มนวล ไม่ใจแข็งโดยผู้สอนอาจพูดซ้ำ หรือปฏิบัติให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่าง การแก้ไขในรายละเอียดอาจต้องชะลอไว้จนกว่าผู้เรียนจะมีผลการเรียนในระดับสูงขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนแบบ CLT กับแบบ TPR เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ 70/70 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ CLT และแบบ TPR
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ CLT และแบบ TPR
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้านทักษะฟัง พูด ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CLT กับแบบ TPR
4. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CLT กับแบบ TPR

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ CLT และ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะฟัง พูดเพิ่มขึ้นต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้ แบบ CLT กับแบบ TPR แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขต 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 8 โรงเรียน 19 ห้องเรียน ได้แก่ โรงเรียนโขงเจียมวิทยาคมจำนวน 173 คน 4 ห้องเรียน โรงเรียนตาลชุมพัฒนาจำนวน 106 คน 3 ห้องเรียน โรงเรียนเชียงแก้วพิทยาคมจำนวน 70 คน 2 ห้องเรียน โรงเรียนอ่างศิลาจำนวน 142 คน 4 ห้องเรียน โรงเรียนศรีเมืองวิทยาคาร จำนวน 327 คน 8 ห้องเรียนโรงเรียนเอื้อคใหญ่พิทยาจำนวน 122 คน 3 ห้องเรียน โรงเรียนหนามแท่งพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก จำนวน 85 คน 2 ห้องเรียน และโรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ 103 คน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 1,028 คน 29 ห้องเรียน โดยนักเรียนในสหวิทยาเขต 4 นี้ มีพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษ

ค่อนข้างน้อยและไม่มีเจ้าของภาษาในการช่วยสอนภาษาอังกฤษและสภาพที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ไกลจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงแก้วพิทยาคม อำเภอตาลสุ่ม จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 35 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 คือ นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบ CLT และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบ TPR

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชนิด คือ

1. แผนการการจัดกิจกรรม แบบ CLT จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง
2. แผนการจัดกิจกรรมแบบ TPR จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง ทั้งสองแผนการจัดกิจกรรมนี้ ใช้เวลาทั้งหมด 16 ชั่วโมง โดยเนื้อหาที่ใช้เป็นเรื่องเดียวกันทั้งสองแบบการจัดกิจกรรม ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรม แบบ CLT จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง

Unit: Social Relation

Topic: Time /Routine 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Travel

Topic: Directions 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Entertainment

Topic: Hobbies 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Food and Beverages

Topic: Types of food and drinks 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

แผนการจัดกิจกรรมแบบ TPR จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง

Unit: Social Relation

Topic: Time /Routine 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Travel

Topic: Directions 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Entertainment

Topic: Hobbies 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

Unit: Food and Beverages

Topic: Types of food and drinks 1 แผน ๑ ละ 2 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทักษะฟัง พูด ชนิดเลือกตอบ จำนวน 45 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ .21 - .68 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

4. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการจัดกิจกรรมแบบ CLT และ TPR จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที มีอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .57-.72 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .71

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมแบบ CLT และแบบ TPR ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ตามขั้นตอนดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยค้นคว้าใช้กระบวนการวิจัยแบบเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Two-group Pre-test Post-test-Design (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2544 : 163)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

เมื่อสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรม โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับ กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 8 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมแบบ TPR กับ กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 8 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วนำไปทดลองสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงแก้วพิทยาคม ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555 ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 โดยดำเนินการดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

จัดตารางเวลาในการทดลอง โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลองกลุ่มที่ 1 จำนวน 8 ชั่วโมง และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 ชั่วโมง พร้อมจัดหาสื่อที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ขั้นทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลา 15 นาที

2.2 ทดลองสอนกลุ่มทดลองที่ 1 โดยใช้กิจกรรมแบบ CLT และสอนกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบ TPR โดยผู้วิจัยสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จนครบ 8 แผน ทั้งสองกลุ่มใช้เวลา กลุ่มละ 8 ชั่วโมง

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post - test) กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฉบับเดียวกับที่ใช้วัดก่อนเรียน ใช้เวลา 15 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ

2. การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหลังเรียน

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ CLT กับแบบ TPR ตามจุดประสงค์การวิจัย โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้ t - test (Independent Samples)

4. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับแบบ TPR โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้ t - test (Independent Samples)

ผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพ 75.33 / 73.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่แผนการจัดการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพ 74.81/68.19 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นไปตามเกณฑ์แต่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดกิจกรรม แบบ CLT และแบบ TPR การจัดกิจกรรม แบบ CLT มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5196 และการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5079 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.96 และร้อยละ 50.79ตามลำดับ

3. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLTกับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และเป็นผลให้ความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT สูงกว่า แบบ TPR

4. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLTกับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR

อภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพ 75.33 / 73.59 นั่นคือนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีคะแนนพฤติกรรมการทำงาน ผลงานนักเรียน และ แบบทดสอบย่อย ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.33 หลังจากเรียนจบแต่ละแผนแล้วนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 73.59 ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบ CLT เป็นแผนที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบผ่านการตรวจพิจารณาคุณภาพโดยคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ การจัดกิจกรรมมีการกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และปฏิบัติโดยการฝึกทักษะโดยรวม (Whole - Task Practice) ทั้งสี่ ทักษะได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนซึ่งการเรียนรู้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้โอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นไปอย่างธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษาของนักเรียนจะผ่านประสบการณ์จากการปฏิบัติกิจกรรมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทำให้เกิดความเข้าใจเห็นอกเห็นใจกันและช่วยสร้างสิ่งแวดล้อม ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ (Littlewood. 1983 : 17-18) จึงส่งผลให้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดและทำให้นักเรียนมีทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษสูง ทำให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น

แผนการจัดการเรียนรู้แบบ TPR ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 74.81 / 68.19 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างตามขั้นตอนและกระบวนการของการสอนด้วยการโต้ตอบทางสรีระ

(TPR) และผ่านการตรวจพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไขคุณภาพโดยคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จึงส่งผลให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.19 นั้นต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การตอบสนองโดยท่าทางของเด็กนักเรียนที่มีอายุในช่วงวัยรุ่นนั้นเป็นไปได้ยากซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ หวาง (Wang. 1991) ซึ่งได้ศึกษาผลการสอนแบบ TPR ในทักษะการฟังภาษาจีน โดยสอนนักเรียน 3 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นเด็กปฐมวัย กลุ่มที่สองเป็นเด็กมัธยมศึกษาและกลุ่มที่สามเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ เมื่อครบ 5 สัปดาห์ ได้ทดสอบความเข้าใจ การพูด คำศัพท์ การเลียนแบบท่าทางและการออกเสียง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาดีกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ และนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถออกเสียงได้ชัดกว่านักศึกษาผู้ใหญ่

2. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR การจัดกิจกรรมแบบ CLT มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5196 และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5079 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.96 และร้อยละ 50.79 ตามลำดับ จากผลการศึกษาแสดงว่าผลการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเพิ่มขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ CLT เป็นการสอนศัพท์ โครงสร้างของประโยค เป็นสำคัญมีการนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เกมหรือเพลง ในขณะที่การสอนนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ มีการทำกิจกรรมกลุ่มและจับคู่ เช่นมีการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียน ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT จึงสูงกว่าซึ่งสอดคล้องกับ สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ (2552 : 59-90) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร CLT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมสูงขึ้นและสอดคล้องกับจิตติวรรณ อินทรผล (2549 : 52 - 111) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนแบบ CLT พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีค่าดัชนีประสิทธิผลใกล้เคียงกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT นั้น อาจจะเป็นผลเนื่องมาจาก การสอนแบบTPR นั้นนักเรียนจะได้ฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตามทันที เป็นการรับรู้ภาษาที่เลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัวหรือเกิดการรับรู้ภาษาโดยธรรมชาติ เกิดการสะสมประสบการณ์และข้อมูลที่ละเอียดละน้อย เนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนสนุกสนานและกระตือรือร้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวรรณ มาลัย (2549 : 65-87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูด และความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ TPR ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ CLT และ TPR ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มที่สอนแบบ CLT เท่ากับ 33.11 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนแบบ TPR เท่ากับ 30.69 ซึ่งกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมแบบ CLT มีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะฟัง พูดเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มที่สอนแบบ CLT อยู่ในระดับที่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนแบบ TPR อาจเนื่องมาจาก การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะฝึกทักษะด้านการฟังจากครูอ่านออกเสียง โดยครูพยายามพูดสื่อสารกับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

ตลอดการสอนพร้อมกับอ่านออกเสียงให้ฟัง 2 - 3 รอบในแต่ละคำศัพท์แต่ละเนื้อหา ซึ่งครูอ่านอย่างมีชีวิตชีวา น่าสนใจ ถ้าคำศัพท์ใดที่นักเรียนไม่เข้าใจครูจะอธิบายด้วยภาษาแม่ถ้าจำเป็น และนักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังจากการสื่อสารกับผู้อื่น ในการแสดงบทบาทสมมติ หรือเล่นเกมต่างๆ ตลอดจนสามารถซักถามเมื่อมีปัญหาในการเรียนปฏิบัติได้ เนื่องจากการฝึกในห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและแสดงออกอย่างเต็มที่ที่มีครูแนะนำตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นทำให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น จึงมีผลการประเมินสูงขึ้นและสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้ดี คะแนนเฉลี่ยในการประเมินจึงสูงขึ้นตามมาเป็นลำดับซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบราวน์ (Brown.1987 : 213) ที่ได้กล่าวว่า ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นจะไม่เน้นการนำเสนอหรืออธิบายเกี่ยวกับการใช้กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์เท่านั้น แต่จะพิจารณารวมถึงการใช้ภาษาในการสื่อความหมายจริงๆ มีความคล่องแคล่วในการสื่อความผู้เรียนจะต้องสื่อสารจากสถานการณ์ที่ไม่รู้มาก่อน ภายใต้คำแนะนำของผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของออลไรท์ (Allwright. 1978 : 167) ที่แสดงให้เห็นว่า จุดมุ่งหมายสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ การให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในรูปแบบต่างๆในช่วงการเรียนภาษาให้มากที่สุด

สำหรับคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของกลุ่มที่สอนแบบ TPR เท่ากับ 30.69 นั้นต่ำกว่ากลุ่มที่สอนแบบ CLT อาจเนื่องมาจาก ระยะเวลาการสอนฟังของแผนการสอนทั้งสองแผนในการวิจัยครั้งนี้ เวลาที่ใช้อาจน้อยเกินไปซึ่งการฝึกทักษะการฟังภาษาต่างประเทศที่ใช้เวลานั้นทำให้นักเรียนไม่คุ้นเคยกับสำเนียงภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องมีเวลาฝึกให้เพียงพอ จึงจะสามารถทำให้นักเรียนฟังและสามารถพูดได้ และการสอนแบบ TPR นั้น เป็นการสอนที่ฝึกทักษะเริ่มจากทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เมื่อเริ่มเรียนไม่ต้องใช้ทักษะการพูดและทักษะการเขียน โดยครูหรือตัวแทนนักเรียนเป็นผู้สาธิตการปฏิบัติตามคำสั่ง จากนั้นนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง จุดสำคัญที่อาจทำให้การจัดกิจกรรมแบบ TPR มีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT คือ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งกำลังเข้าสู่วัยรุ่น นักเรียนอาจจะเกิดความเครียด เสียงหัวเราะเยาะจากเพื่อนๆด้วยกัน เพราะนักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งก็ได้ และการสอนแบบ TPR เหมาะสำหรับสอนผู้เริ่มเรียนในชั้นเริ่มต้นและไม่สามารถนำมาสอนสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้อาจไม่ได้ผลเมื่อนำมาจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะทางภาษาที่สลับซับซ้อน เช่น ทักษะการพูดที่สำคัญคือประโยคคำสั่งในการสอนแต่ละชั่วโมงยังไม่เป็นที่ตอบสนองของนักเรียน ครูจะต้องมีการวางแผนการใช้ประโยคคำสั่งเป็นอย่างดี

4. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ CLT และ TPR พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประการที่หนึ่ง ความแตกต่างในด้านบรรยากาศทางการเรียนการสอน (Environmental Component) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละวิธี ซึ่งเป็นไปตามผลคะแนนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมแบบ TPR ก่อนเรียนและหลังเรียนในข้อ 12 คือ นักเรียนคิดว่าบรรยากาศการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ และ ข้อ 13 คือ นักเรียนคิดว่าการอ่านเรื่องราวภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากและน่าเบื่อ อยู่ในระดับมากที่สุดจากข้อความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งสองข้อนี้เป็นข้อความเชิงลบทั้งสองข้อ ส่งผลให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าการจัดกิจกรรมแบบ CLT สำหรับการจัดกิจกรรมแบบ CLT ช่วยลดภาวะทางอารมณ์และความรู้สึกในแง่ลบได้มากกว่าการจัดกิจกรรมแบบ TPR โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความไม่สบายใจ ความตื่นเต้นตกใจ ความขลาดกลัว ประหม่าและอาย ตลอดจนการขาดความกล้าแสดงออกต่อ

หน้าคนหนุ่มมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งปรากฏในผลคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก่อนและหลังจากข้อความเชิงบวกข้อ 2 คือ การเรียนด้วยกิจกรรมเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ข้อ 6 คือ นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษมักจะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานทำให้อยากเรียนยิ่งขึ้น ข้อ 9 คือ การเรียนด้วยกิจกรรมนี้ ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกและ ข้อ 11 คือ ผู้วิจัยพบว่า วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT ช่วยลดพฤติกรรมดังกล่าว ทั้งนี้มีอาจมีสาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การระดมสมองหรือการอภิปรายกลุ่ม กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งการปฏิสัมพันธ์นั้นเป็นรากฐานของกระบวนการสื่อความหมาย เนื่องจากนักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียน มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจให้คำปรึกษาแนะนำกัน ซึ่งในทางจิตวิทยาถือว่าการกระทำดังกล่าวสามารถช่วยลดภาวะความไม่สบายใจ ความขลาดกลัว ประหม่า และอาย ในการทำกิจกรรมต่อหน้าคนหนุ่มมากลงได้ทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอีกด้วย (Read. 1982 : 1-8)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT

1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบ CLT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เนื่องจากเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นแผนการจัดการที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ ทักษะการฟังและการพูด รวมถึงทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กันได้

1.2 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ CLT เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงไม่ว่าในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง การสอนจะต้องเป็นการบูรณาการทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ผู้เรียนจะต้องรู้จักประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอนและครูจะต้องจัดกิจกรรมและบรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาให้มากที่สุด

1.3 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ CLT จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และหลากหลายมีการเปลี่ยนแปลงใหม่อยู่เสมอ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจเข้าร่วมกิจกรรมจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องเตรียมอย่างระมัดระวังให้ผู้เรียนทำงานใดทำงานหนึ่งที่ชัดเจนและมีเวลาเพียงพอที่จะทำงานนั้นให้เสร็จทันเวลาและควรมุ่งเน้นที่ความถูกต้องของภาษาแต่จะเป็นการมองภาพรวมของภาษาไม่ใช่การเรียนเพื่อจำแล้วสอบ เป็นการสอนที่ควรใช้เวลาในการทดลองเช่น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสามารถนำไปพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศต่อไป

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR

2.1 การสอนแบบ TPR เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นเริ่มต้นเพราะเป็นการสอนที่เข้าใจง่ายและไม่เสียเวลามาก ผู้เรียนได้รับประสบการณ์โดยตรงจากการฟังแล้วปฏิบัติจึงไม่จำเป็นต้องนำภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการเรียนรู้

2.2 การเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้สอน ไม่สามารถนำมาสอนในสิ่งที่เป็นามธรรมได้ ควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม ท้องถิ่น วย ความสนใจการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตามสถานการณ์จริง ตลอดจนความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอนจะช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ การจัดอุปกรณ์ที่นำมาใช้สอน ควร

วางแผนตามขั้นตอนอย่างรัดกุมและมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา. 2542.
- กระทรวงศึกษาธิการ. **วารสารการสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. กรุงเทพฯ : สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี. 2554
- _____. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- จิตติวรณ อินทรผล. **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยการใช้วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏพระนคร, 2544.
- ประสาธ อิศรปริดา. **จิตวิทยาการศึกษา**. มหาสารคาม : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2531.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. **ประกาศผลการสอบ** : http://www.niets.or.th/index.php/news_events/view/221/1. 2555.
- สายพิน รุ่งวัฒนะกิจ. **การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง “Moment in Life” โดยใช้ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนรัตน์จังหวัดแพร่**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2552.
- ศรียรรณ มาลัย. **การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู (สาขาการมัธยมศึกษา)**. ปริญญาโท กรุงเทพฯ : กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- Allwright, R. **Discourse Analyses in second Language**. London : Longman, 1978.
- Brown, D.H. **Principle of Language Learning and Teaching**. New Jersey : Prentice Hall Inc. 1987.
- Larsen-Freeman, D. **Techniques and Principles Language Teaching**. 2nd Ed. Oxford : OUP, 2000.
- Littlewood, Williams T. **Communicative Language Teaching ; an Introduction**. Cambridge : Cambridge University Press, 1983.
- Read, Siew-Hean. **Staging Group Activities in the Classroom**. Guidelines : A periodical for Classroom Language Teacher. 4(2) : 1-9, December, 1982.
- Wang, Shali. **Listening Comprehension Through TPR as a Component of Readiness for Speaking and Reading Chinese**. Dissertation Abstracts International, 1991.